

دانشگاه صنعتی امیرکبیر

آزمایشگاه سیستمعامل

جلسه چهارم: نحوه برقراري ارتباط بین دو پردازه

مدرس :مينا يوسفنژاد

در سیستمعاملها، فرآیندها برنامههایی هستند که در حال اجرا هستند و میتوانند به طور همزمان در حافظه فعال باشند. هر فرآیند میتواند مستقل یا همکار باشد:

• فرآیندهای مستقل

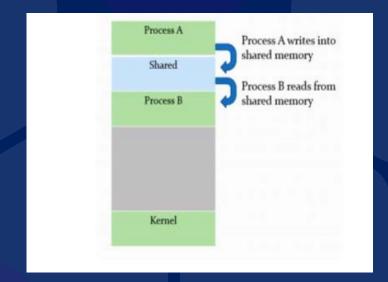
فرآیندهای مستقل هیچگونه تعامل و وابستگی به سایر فرآیندها ندارند. این فرآیندها بدون تأثیرپذیری از دیگران اجرا میشوند و دادههایشان را با سایر فرآیندها به اشتراک نمی گذارند. در نتیجه، اجرای مستقل آنها تضمین می کند که تغییرات در این فرآیندها تأثیری بر سایرین نخواهد داشت.

• فرآیندهای همکار

فرآیندهای همکار میتوانند بر یکدیگر تأثیر بگذارند و اغلب برای انجام کارهای مشترک با یکدیگر ارتباط برقرار می کنند. این فرآیندها به صورت همزمان بر دادهها تأثیر می گذارند و با به اشتراک گذاشتن اطلاعات، سرعت و کارایی را افزایش میدهند.

ارتباطات بین فرآیندی (IPC - Interprocess Communication) ارتباطات بین فرآیندی سازوکاری است که به فرآیندها اجازه میدهد تا برای تبادل دادهها، همگامسازی و بهینهسازی عملکرد با یکدیگر تعامل کنند. دو رویکرد اصلی برای ارتباطات بین فرآیندی وجود دارد:

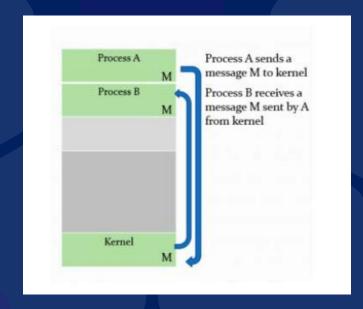
- حافظه مشترک (Shared Memory): در این رویکرد، بخشی از حافظه به صورت مشترک بین فرآیندها قابل دسترس است. این فرآیندها می توانند دادهها را مستقیماً از این حافظه بخوانند یا در آن بنویسند. استفاده از حافظه مشترک سریع و کارآمد است زیرا تبادل دادهها مستقیماً از حافظه سیستم انجام می شود. با این حال، نیازمند همگام سازی است تا تداخلهای احتمالی (مانند همزمان نوشتن یا خواندن نادرست) جلوگیری شود.
- ارسال پیام (Message Passing): در این رویکرد، فرآیندها از طریق ارسال و دریافت پیامها با یکدیگر ارتباط برقرار می کنند. پیامها به صورت ساختارهای دادهای (مانند صفهای پیام) بین فرآیندها جابجا می شوند. این روش از لحاظ همگامسازی به نسبت ساده تر از حافظه مشترک است و به فرآیندها اجازه می دهد بدون نیاز به حافظه مشترک، داده ها را تبادل کنند. این روش معمولاً برای ارتباط بین فرآیندهای جداگانه، مثل فرآیندهای در شبکههای مختلف یا سیستمهای توزیع شده، مناسب است.

فرآیندهای همکار Process A و Process B از طریق یک بخش حافظه مشترک (Shared Memory) با یکدیگر ارتباط برقرار می کنند.

در این ساختار:

- Process A می تواند دادهها را در قسمت حافظه مشترک بنویسد.
 - Process B می تواند از همان قسمت حافظه مشترک دادهها را بخواند.

فرآیندهای A و B از طریق روش ارسال پیام (Message (Passing با یکدیگر ارتباط برقرار میکنند.

- Process A یک پیام به نام M را به کرنل (Kernel)ارسال می کند.
- Kernel پیام را پردازش کرده و سپس آن را به Process Bارسال می کند تا دریافت کند.

Shmget

این تابع برای ایجاد یک بخش حافظه مشترک جدید یا دسترسی به یک بخش حافظه موجود استفاده می شود. int shmget(key_t key, size_t size, int shmflg);

- ★ key: برای ایجاد یک قطعه حافظه جدید، مقدار IPC_PRIVATE به آن داده می شود، که در این صورت یک شناسه جدید برمی گرداند که توسط سایر فرآیندها قابل استفاده است.
- پارامتر Size: اندازه حافظه مورد نیاز را مشخص می کند. اگر قطعه از قبل وجود داشته باشد، اندازه نباید از اندازه اولیه بزرگتر باشد.
 - S_IRUSR | برای تنظیم مجوزهای دسترسی و گزینههای خاص استفاده میشود. به عنوان مثال، | S_IRUSR |
 S_IWUSR دسترسی خواندن و نوشتن به کاربر میدهد.

در صورت موفقیت، این تابع یک مقدار integer به عنوان شناسه (ID) برای حافظه مشترک برمی گرداند.

shmat

این تابع برای اتصال یک بخش حافظه مشترک به فضای آدرس فرآیندی که آن را فراخوانی میکند استفاده میشود، که به این فرآیند امکان دسترسی به حافظه مشترک را میدهد.

void *shmat(int id, const void *addr, int flags);

- id : شناسه حافظه مشترک که توسط shmget برگردانده شده است.
- addr ادرس مورد نظر برای اتصال به حافظه مشترک. اگر مقدار آن NULL باشد، سیستم به صورت خودکار یک آدرس انتخاب می کند.
- ۱ **flags: ب**رای مشخص کردن گزینههای دسترسی به حافظه مشترک است؛ برای سادهسازی معمولاً مقدار ۰ به آن داده می شود.

در صورت موفقیت، این تابع یک اشاره گر به محل اتصال حافظه مشترک برمی گرداند.

shmdt

این تابع برای جدا کردن یک بخش حافظه مشترک از فضای آدرس فرآیندی که به آن متصل است استفاده می شود. int shmdt(const void *addr);

◄ addr: آدرس اشاره گر به قطعه حافظه مشتر کی که باید از فضای آدرس جدا شود.
 این تابع در صورت موفقیت مقدار برمی گرداند.

shmctl

این تابع برای انجام عملیات کنترلی روی بخش حافظه مشترک استفاده میشود. با استفاده از این تابع میتوان حافظه مشترک را حذف یا مجوزهای دسترسی آن را تغییر داد.

int shmctl(int id, int cmd, struct shmid_ds *buf);

- 🖊 id: شناسه حافظه مشترک.
- 🕨 عملیات مورد نظر را مشخص می کند.
- ◄ IPC_RMID: اين دستور حافظه مشترک و شناسه آن را از سيستم حذف مي کند.
 - 🕻 IPC_SET: برای تغییر مالکیت یا قوانین دسترسی حافظه مشتر ک.
- 🔻 IPC_STAT: اطلاعات حافظه مشترک را در ساختار دادهای buf ذخیره می کند.
 - 🖊 این تابع در صورت موفقیت مقدار ۰ برمی گرداند.

```
int main() {
key t key = IPC PRIVATE;
 int shm id = shmget(key, 1024, IPC CREAT | S IRUSR | S IWUSR);
if (shm id == -1) {
     perror("Failed to create shared memory");
    exit(1);
 char *shared memory = (char *)shmat(shm id, NULL, 0);
 if (shared memory == (char *)-1) {
     perror("Failed to attach to shared memory");
     exit(1);
 strcpy(shared memory, "Hello, Shared Memory!");
 printf("Message from shared memory: %s\n", shared memory);
 if (shmdt(shared memory) == -1) {
     perror("Failed to detach from shared memory");
     exit(1);
 if (shmctl(shm id, IPC RMID, NULL) == -1) {
    perror("Failed to remove shared memory");
     exit(1);
 return 0:
```

ایجاد کلید حافظه مشترک:

IPC_PRIVATE به معنی این است که بخش حافظه مشترک جدیدی فقط برای این برنامه ایجاد می شود و سایر فرآیندها نمی توانند به آن دسترسی پیدا کنند مگر اینکه شناسه آن را بدانند.

ایجاد حافظه مشترک:

- shmget تابعی است که برای ایجاد یا دسترسی به بخش حافظه مشترک استفاده می شود.
- key مشخص می کند که آیا حافظه جدیدی ایجاد شود یا به حافظهای موجود متصل شود.
 - ۱۰۲۴ اندازه حافظه مورد نیاز را بر حسب بایت مشخص می کند.
- IPC_CREAT | S_IRUSR | S_IWUSR مجوزهایی را تنظیم می کند. S_IWUSR به کاربر اجازه خواندن و S_IRUSR اجازه نوشتن می دهد.
- اگر Shmget مقدار -۱ را برگرداند، به این معنی است که حافظه مشترک ایجاد نشده و برنامه یک پیام خطا نشان داده و از برنامه خارج می شود.

```
int main() {
key t key = IPC PRIVATE;
int shm id = shmget(key, 1024, IPC CREAT | S IRUSR | S IWUSR);
if (shm id == -1) {
     perror("Failed to create shared memory");
    exit(1);
 char *shared memory = (char *)shmat(shm id, NULL, 0);
 if (shared memory == (char *)-1) {
     perror("Failed to attach to shared memory");
     exit(1);
 strcpy(shared memory, "Hello, Shared Memory!");
 printf("Message from shared memory: %s\n", shared memory);
 if (shmdt(shared memory) == -1) {
    perror("Failed to detach from shared memory");
     exit(1);
 if (shmctl(shm id, IPC RMID, NULL) == -1) {
    perror("Failed to remove shared memory");
     exit(1);
return 0:
```

اتصال حافظه مشترک به فضای آدرس فرآیند:

- shmat برای اتصال بخش حافظه مشترک به فضای آدرس فر آیند استفاده می شود.
- shm_id شناسه حافظه مشترک است که در مرحله قبل به دست آوردیم.
- اگر shmat مقدار ۱- برگرداند، به معنی شکست در اتصال است و برنامه یک پیام خطا چاپ کرده و از برنامه خارج می شود.
- از strcpy برای کپی کردن رشته " Hello, Shared به حافظه مشترک استفاده می شود.

خواندن و چاپ پیام از حافظه مشترک

نوشتن پیام در حافظه مشترک:

```
int main() {
key t key = IPC PRIVATE;
 int shm id = shmget(key, 1024, IPC CREAT | S IRUSR | S IWUSR);
if (shm id == -1) {
     perror("Failed to create shared memory");
    exit(1);
 char *shared memory = (char *)shmat(shm id, NULL, 0);
 if (shared memory == (char *)-1) {
     perror("Failed to attach to shared memory");
     exit(1);
 strcpy(shared memory, "Hello, Shared Memory!");
 printf("Message from shared memory: %s\n", shared memory);
 if (shmdt(shared memory) == -1) {
     perror("Failed to detach from shared memory");
    exit(1);
 if (shmctl(shm id, IPC RMID, NULL) == -1) {
    perror("Failed to remove shared memory");
     exit(1);
return 0:
```

جدا کردن حافظه مشترک از فضای آدرس:

- shmdt برای جدا کردن حافظه مشترک از فضای آدرس فرآیند استفاده می شود.
- اگر shmdt مقدار -۱ برگرداند، به معنی شکست در جدا کردن حافظه است و برنامه یک پیام خطا چاپ کرده و از برنامه خارج می شود.

حذف حافظه مشترک از سیستم:

- shmctl برای کنترل حافظه مشترک استفاده میشود. با استفاده از IPC_RMID این حافظه از سیستم حذف میشود.
- اگر shmctl مقدار ۱- برگرداند، به معنی شکست در حذف حافظه مشترک است و برنامه یک پیام خطا چاپ کرده و از برنامه خارج می شود.